

ที่ นร ๐๗/๐๙.๑/ว ๑๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๓

เรื่อง ข้าราชการได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ด้วยมีส่วนราชการบางแห่งได้หารือปัญหาเกี่ยวกับกรณีข้าราชการได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศ ว่าการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ มีความหมายถึงคำพิพากษาของศาลใด และการตีความตามบทบัญญัติมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่องการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗/๐๙.๒/ว๑๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสามารถนำเรื่องการถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของต่างประเทศซึ่งการกระทำนั้นกฎหมายของประเทศไทยถือว่าเป็นความผิดด้วย มาเป็นเหตุในการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ นั้น จะหมายความรวมถึงกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามกฎหมายของต่างประเทศ โดยให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามความในมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยหรือไม่

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ว่า การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ... เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นั้น มีความหมายถึงการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก... โดยคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลประเทศไทย เท่านั้น และโดยที่บทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะกฎหมายและเจตนารมณ์ในการใช้ที่แตกต่างไปจากบทบัญญัติ มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ (บัญญัติความทำนองเดียวกับมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕) กรณีจึงไม่อาจนำการตีความบทบัญญัติมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗/๐๙.๒/ว๑๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ มาใช้กับการปรับบทความผิดตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้บังคับบัญชาจะไม่สามารถนำพฤติการณ์ของข้าราชการที่ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศมาปรับบทเป็นความผิดตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ก็ตาม แต่ผู้บังคับบัญชาก็ยังสามารถพิจารณา

ได้ว่า พฤติการณ์ดังกล่าวจะเป็นความผิดวินัยตามมาตราใด หรือไม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรายละเอียดและข้อเท็จจริงที่ปรากฏในแต่ละกรณี และโดยที่เรื่องนี้เป็นการตีความบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้การตีความสามารถใช้เป็นบรรทัดฐาน และมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย ก.พ. จึงมีมติให้นำความเห็นดังกล่าวเสนอคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ ตามนัยมาตรา ๘(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ แล้ว มีมติเห็นชอบตามที่ ก.พ. เสนอ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งกรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) **ทิพาวดี เมฆสวรรค์**
(คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์)
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
กลุ่มงานปฏิรูประบบวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์
โทร. ๒๕๑๘๖๗๗
โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔